

UČITELJSKI FAKULTET
SVEUČILIŠTA U RIJECI

UFRI

SVEUČILIŠNA AVENIJA 6,
51000 RIJEKA, HRVATSKA

CENTAR ZA ISTRAŽIVANJE DJETINJSTVA

**POZIVAMO VAS NA 5. FESTIVAL DIPLOMSKIH RADOVA STUDENATA
UČITELJSKOG FAKULTETA KOJI ĆE SE ODRŽATI
13. i 14. LISTOPADA 2016. PRI UČITELJSKOM FAKULTETU SVEUČILIŠTA U RIJECI**

ČETVRTAK, 13. 10. 2016.

Otvaranje Festivala diplomskih radova (006)

13:00–13:15

POZDRAVNA RIJEČ DEKANICE UČITELJSKOG FAKULTETA U RIJECI izv. prof. dr. sc. Lidije Vujičić

13:15–14:00

Promocija knjige „IZVANNASTAVNE AKTIVNOSTI U SUVREMENOJ ŠKOLI“, ŠKOLSKA KNJIGA ZAGREB

Autorice: doc. dr. sc. Petra Pejić Papak i doc. dr. sc. Sabina Vidulin

14:00–15:00

Pauza – domjenak

učionica 241

učionica 410

Moderatori

izv. prof. dr. sc. Željko Boneta i prof. Miljenko Stanić, v. pred.

doc. dr. sc. Marinko Lazzarich i doc. dr. sc. Maja Opašić

15:00–15:15

Anamarija Blažević (US) – Značaj prostornog okruženja škole u procesu učenja i poučavanja

Patricija Avgustini (US) – Tjelesna aktivnost u funkciji reguliranja optimalne tjelesne težine djece rane školske dobi

15:20–15:35

Andreja Matošević (US) – Mišljenja učitelja o učenicima sa specifičnim teškoćama u učenju

Jelena Oblijan (US) – Anomičnost hrvatskog društva i povjerenje u institucije

15:40–15:55

Josipa Devčić (US) – Praćenje, ocjenjivanje i vrednovanje učenika u hrvatskom i finskom odgojno-obrazovnom sustavu

Marija Domitrović (US) – Jezično izražavanje i sporazumijevanje na materinskom jeziku učenika razredne nastave

16:00–16:15

Ana-Marija Ožanić (US) – Analiza jednog održanog predavanja u 4. razredu OŠ Vežica

Martina Rosović (US) – Čakavski zavičajni idiom u nastavi Hrvatskoga jezika u primarnom obrazovanju

Organizacijski odbor: izv. prof. dr. sc. Lidija Vujičić, doc. dr. sc. Petra Pejić Papak, izv. prof. dr. sc. Sanja Tatalović Vorkapić, doc. dr. sc. Jasminka Mezak, izv. prof. dr. sc. Željko Boneta, izv. prof. dr. sc. Darko Lončarić, doc. dr. sc. Renata Čepić, doc. dr. sc. Marinko Lazzarich, doc. dr. sc. Maja Opašić, prof. Miljenko Stanić, v. pred., Danijela Blanuša Trošelj, asistent, Akvilina Čamber Tambolaš, asistent, Jasna Arrigoni, asistent

PETAK, 14. 10. 2016.

	učionica 240	učionica 241	učionica 308
Moderatori	<i>doc. dr. sc. Jasminka Mezak i Akvilina Čamber Tambolaš, asistent</i>	<i>izv. prof. dr. sc. Lidija Vujičić i Danijela Blanuša Trošelj, asistent</i>	<i>izv. prof. dr. sc. Darko Lončarić i doc. dr. sc. Renata Čepić</i>
17:30–17:45	<i>Mirna Jakovljević (RPOO) – Ubojite i skrbne navike u komunikaciji odgajatelja s roditeljima</i>	<i>Jasna Crnčić (RPOO) – Pozitivna psihologija na poslu – Kako odgojitelji percipiraju svoje zadovoljstvo radom u dječjem vrtiću?</i>	<i>Jasmina Petković (RPOO) – Uloga obogaćenog okruženja na neurokognitivni razvoj djeteta u predškolskoj ustanovi</i>
17:50–18:05	<i>Petra Dragičević Jelenčić (RPOO) – Stavovi roditelja o ulozi prirodnih znanosti u obrazovanju njihove djece</i>	<i>Draženska Lončarić (RPOO) – Podržavanje dječje radoznalosti u jaslicama i uloga odgajatelja</i>	<i>Lucija Marijan (RPOO) – Stanje i perspektive unaprjeđivanja kontinuiranog profesionalnog razvoja</i>
18:10–18:25	<i>Petra Prović (RPOO) – Kako odgajatelji procjenjuju doprinos stručnog usavršavanja u stjecanju pojedinih kompetencija?</i>	<i>Kristina Grubišić (RPOO) – Istraživačke aktivnosti u mješovitim dobnim skupinama</i>	<i>Tihana Brajdić (RPOO) – Kreiranje inovativne odgojno-obrazovne prakse: implikacije za profesionalni razvoj odgajatelja</i>
18:30–18:45	<i>Ljiljana Mamić (RPOO) – Razvojni učinci profesionalizacije ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja u svjetlu decentralizacije obrazovne politike</i>	<i>Ana Crnić (RPOO) – Vršnjački odnosi u dječjem vrtiću</i>	<i>Željka Šimunić (RPOO) – Kontinuirani profesionalni razvoj odgajatelja u funkciji njihove autonomije</i>
18:50–19:05	<i>Valentina Jerković (RPOO) – Vođenje i promicanje suradničke kulture u ustanovama ranoga i predškolskog odgoja i obrazovanja</i>		<i>Josipa Mrnjauš (RPOO) – Izazovi i posebnosti vođenja u odgojno-obrazovnim ustanovama</i>
	učionica 240		
19:15	ZATVARANJE PETOG FESTIVALA DIPLOMSKIH RADOVA – MODERATORI:		
	<i>izv. prof. dr. sc. Lidija Vujičić i Danijela Blanuša Trošelj, asistent</i>		
	<i>izv. prof. dr. sc. Darko Lončarić i doc. dr. sc. Renata Čepić</i>		
	<i>doc. dr. sc. Jasminka Mezak i Akvilina Čamber Tambolaš, asistent</i>		

Organizacijski odbor: izv. prof. dr. sc. Lidija Vujičić, doc. dr. sc. Petra Pejić Papak, izv. prof. dr. sc. Sanja Tatalović Vorkapić, doc. dr. sc. Jasminka Mezak, izv. prof. dr. sc. Željko Boneta, izv. prof. dr. sc. Darko Lončarić, doc. dr. sc. Renata Čepić, doc. dr. sc. Marinko Lazzarich, doc. dr. sc. Maja Opašić, prof. Miljenko Stanić, v. pred., Danijela Blanuša Trošelj, asistent, Akvilina Čamber Tambolaš, asistent, Jasna Arrigoni, asistent

SAŽECI DIPLOMSKIH RADOVA

PETI FESTIVAL DIPLOMSKIH RADOVA

ČETVRTAK: 13. 10. 2016.

- sekcija A -

Ime i prezime diplomanta Ime i prezime mentora Naslov diplomskog rada	Sažetak i ključne riječi
ANAMARIJA BLAŽEVIĆ doc. dr. sc. Petra Pejić Papak <i>Značaj prostornog okruženja škole u procesu poučavanja i učenja</i>	Značajan aspekt odgojno-obrazovne ustanove čini njezino prostorno okruženje. Kreativno, kvalitetno i bogato osmišljeno prostorno okruženje škole jedan je od preduvjeta učinkovitoga poučavanja i učenja usmjerenog na spoznavanje, istraživanje i cjeloviti razvoj učenika. Za postizanje prostornog okruženja, koji potiče učenike na učenje i unaprjeđuje kvalitetu odgoja i obrazovanja, osim učitelja, odgovorna je i cjelokupna odgojno-obrazovna ustanova. Metodom promatranja i intervjuiranja dokumentirani su svi segmenti prostornog okruženja škole koje učenici i učitelji smatraju značajnima u procesu poučavanja i učenja: unutarnji prostor škole, odnosno učionica i školska knjižnica te vanjski prostor škole kojemu pripada školsko dvorište, školsko igralište i školska dvorana. Cilj istraživanja bio je osvijestiti važnost prostornog okruženja u kojem učenici uče, prikazati okruženje škole na način na koji ga učenici doživljavaju, iznijeti stajališta učitelja o značenju prostornog okruženja u funkciji poučavanja i istražiti u kojem okruženju učenici najučinkovitije uče. Izveden je zaključak kako je prostorno okruženje nezaobilazan i iznimno važan segment poučavanja i

Organizacijski odbor: izv. prof. dr. sc. Lidija Vujičić, doc. dr. sc. Petra Pejić Papak, izv. prof. dr. sc. Sanja Tatalović Vorkapić, doc. dr. sc. Jasminka Mezak, izv. prof. dr. sc. Željko Boneta, izv. prof. dr. sc. Darko Lončarić, doc. dr. sc. Renata Čepić, doc. dr. sc. Marinko Lazzarich, doc. dr. sc. Maja Opašić, prof. Miljenko Stanić, v. pred., Danijela Blanuša Trošelj, asistent, Akvilina Čamber Tambolaš, asistent, Jasna Arrigoni, asistent

učenja.

KLJUČNE RIJEČI: prostorno okruženje, poučavanje, učenje, učenik, dokumentiranje

ANDREJA MATOŠEVIĆ

doc. dr. sc. Sanja Skočić Mihić

Mišljenja učitelja o učenicima sa specifičnim teškoćama u učenju

Disleksija je specifična teškoća učenja konstitucionalnog podrijetla koja se odlikuje teškoćom usvajanja čitanja i pisanja. Teškoća utječe na proces stjecanja znanja što uvelike utječe na učenikov školski život koji zahtjeva specifične postupke poučavanja i visoku mjeru podrške. Učitelj, pritom, treba pružiti prilagođene postupke poučavanja i podrške kako bi se učenikove mogućnosti za postizanje uspjeha ostvarile. U istraživanju je sudjelovalo 233 učitelja razredne i predmetne nastave osnovnih škola triju županija: Primorsko-goranske, Karlovačke i Istarske. U svrhu ispitivanja učiteljskih uvjerenja o disleksiji i stavova učitelja prema poučavanju učenika s disleksijom, u radu su korištene skale: *Učiteljska uvjerenja o disleksiji* i *Stavovi učitelja prema poučavanju učenika s disleksijom*. Stavovi učitelja su ispitani prema socio-demografskim i drugim obilježjima učitelja pri čemu su utvrđene povezanosti i razlike. Učitelji nedostatno poznaju obilježja, uzroke te materijale i postupke vrednovanja pri poučavanju učenika s disleksijom. Stavovi učitelja prema individualiziranom poučavanju učenika s disleksijom su pozitivni uključujući individualizirane postupke prilagodbe materijala i vrednovanja kao i podršku učeniku kroz razredno ozračje i suradnju sa stručnjacima i roditeljima. Učiteljice razredne nastave, koje su se neformalno i formalno usavršavale u području poučavanja učenika s disleksijom, imaju statistički značajno pozitivnije stavove prema individualiziranom poučavanju u svima trima segmentima. Rezultati istraživanja upućuju na potrebu dodatne edukacije studenata Učiteljskoga studija i učitelja razredne i predmetne nastave u svrhu poticaja mogućnosti i jakih strana učenika s disleksijom.

Ključne riječi: disleksija, uvjerenja, stavovi, individualizirani pristup, učenici

JOSIPA DEVČIĆ

doc. dr. sc. Petra Pejić Papak

Praćenje, ocjenjivanje i vrednovanje učenika u hrvatskom i finskom odgojno-obrazovnom

Načini i postupci praćenja, ocjenjivanja i vrednovanja učenika značajni su segmenti odgojno-obrazovnih sustava i predstavljaju odgovoran i osjetljiv zadatak koji obavlja učitelj. U promišljanju o dokimološkim spoznajama izvan nacionalnih okvira relevantno je orijentirati se na finski odgojno-obrazovni sustav s obzirom da učenici iz Finske postižu visoke rezultate u PISA testiranjima. U radu je dan teorijski prikaz suvremenih dokimoloških spoznaja, dokimologije kao znanstvene discipline, kurikulumu te ključnih elemenata obrazovanja u Hrvatskoj i Finskoj. Studijem dokumentacije

Organizacijski odbor: izv. prof. dr. sc. Lidija Vujičić, doc. dr. sc. Petra Pejić Papak, izv. prof. dr. sc. Sanja Tatalović Vorkapić, doc. dr. sc. Jasminka Mezak, izv. prof. dr. sc. Željko Boneta, izv. prof. dr. sc. Darko Lončarić, doc. dr. sc. Renata Čepić, doc. dr. sc. Marinko Lazzarich, doc. dr. sc. Maja Opašić, prof. Miljenko Stanić, v. pred., Danijela Blanuša Trošelj, asistent, Akvilina Čamber Tambolaš, asistent, Jasna Arrigoni, asistent

<p>sustavu</p>	<p>napravljena je komparativna analiza kojom su prikazane sličnosti, razlike i posebnosti praćenja, ocjenjivanja i vrednovanja učenika u hrvatskom i finskom obrazovnom sustavu. Istraživanje je ukazalo na ključnu razliku kao polazište za daljnje usporedbe koje se ogleda u cilju i svrsi školovanja. Dok su u Finskoj glavni segmenti praćenje učenika uočavanje njihovih pozitivnih karakteristika, rast učenika u humane i odgovorne osobe, poticanje samoocjenjivanja i samovrednovanja, u Hrvatskoj je naglasak i prioritet na stjecanju znanja, vještina, usvajanju pojmova te ocjenjivanju kao krajnjem ishodu. Spoznaje do kojih se došlo predstavljaju temelj za osvještavanje i moguće uvođenje novih elemenata i pristupa u praćenje, ocjenjivanje i vrednovanje.</p> <p>KLJUČNE RIJEČI: komparativni pristup, kurikulum, ocjenjivanje, praćenje, vrednovanje</p>
<p>ANA-MARIJA OŽANIĆ</p> <p>prof. Miljenko Stanić, v. predavač</p> <p><i>Analiza jednog održanog predavanja u 4. razredu OŠ Vežica</i></p>	<p>U ovom diplomskom radu prikazano je jedno istraživanje provedeno u četvrtom razredu Osnovne škole „Vežica“ u Rijeci. Istraživanje je koncipirano kao predavanje koje je održao diplomant, a tema je bila pravi kut i trokut. Poslije predavanja napravljena je statistička analiza uspoređujući testove učenika prije predavanja s testom poslije predavanja kao usporedba s učenicima jednog drugog razreda pred kojima nije održano predavanje. Statistički je potvrđena pretpostavka da je mentalna slika o vrstama trokuta i crtanja okomica na dužine ili pravce ograničena na samo neke posebne slučajeve koje smo nazvali gravitacijskim slikama. Na kraju je provedena samoevaluacija učenika koja je dala zanimljive i vrlo važne informacije o održavanju kvalitetne nastave matematike u osnovnoj školi. Naime, samoevaluacija upućuje učitelja na sve one problematične točke koje treba s posebnim pozornošću poboljšati u radu s učenicima, mijenjati metode i pristup i posvetiti posebnu pažnju učenicima kojima u učvršćivanju znanja iz matematike, posebno geometrije, nedostaje dovoljno sigurnosti.</p> <p>KLJUČNE RIJEČI: pravi kut, točka i dužina, točka i pravac, vrste trokuta (klasična matematička podjela), vrste trokuta (metodička podjela), teorija o pravom kutu, didaktički problemi, samoevaluacija</p>

PATRICIJA AVGUSTINI

doc. dr. sc. Biljana Trajkovski

Tjelesna aktivnost u funkciji reguliranja optimalne tjelesne težine djece rane školske dobi

Cilj ovog rada jest praćenje morfoloških obilježja djece rane školske dobi, polaznika osnovnih škola na otoku Krku, kako bi se utvrdilo njihovo aktualno stanje i moguće razlike s obzirom na dob, spol i razinu tjelesne aktivnosti. U ovom su radu prikupljena i dosadašnja istraživanja koja se odnose na djecu rane školske dobi, njihove morfološke karakteristike i razinu tjelesne aktivnosti. Zdravlje je iznimno važno, a brojna su istraživanja uputila na zaključak da je primjerena tjelesna aktivnost veoma učinkovito sredstvo razvijanja i osiguranja zdravlja. Suvremeno društvo karakterizira nedovoljna tjelesna aktivnost, koja rezultira prekomjernom tjelesnom težinom. Dobiveni rezultati provedenog istraživanja ukazali su na to da se kod djece s prelaskom u viši razred povećavaju vrijednosti njihovih morfoloških obilježja. Također, utvrđene su statistički značajne razlike s obzirom na spol u indeksu pretilosti, kožnom naboru nadlaktice te indeksu sporta. Dječaci su iskazali značajno viši indeks sporta. Djevojčice su u svim razredima iskazale lošije rezultate u kožnim naborima. Prema dobivenim rezultatima utvrđeno je i kako su učenici koji se manje bave sportom viši, imaju veću tjelesnu težinu, opseg kukova i podlaktice te manji indeks pretilosti. Tjelesna aktivnost neizmjereno je važna za razvoj pojedinca, a posebice u djetinjstvu kada se njome može izvršiti znatan utjecaj na tjelesni razvoj. Također, ona može doprinijeti stvaranju pozitivne slike o zdravom načinu života i stjecanju zdravih navika.

KLJUČNE RIJEČI: morfološke karakteristike, tjelesna aktivnost, djeca rane školske dobi, prekomjerna tjelesna težina, pretilost

JELENA OBLIJAN

izv. prof. dr. sc. Željko Boneta

Anomičnost hrvatskog društva i povjerenje u institucije

Anomija podrazumijeva destabilizaciju društvenih vrijednosti koja uzrokuje nestabilnost društvenih obrazaca. Najčešće se manifestira porastom stupnja nepovjerenja građana prema određenim društvenim elementima zbog čega slabi društvena efikasnost. Ovim radom provjerili smo *stupanj institucionalnog (ne)povjerenja* među ciljanom skupinom studenata Sveučilišta u Rijeci, a pod pretpostavkom da nizak stupanj institucionalnog povjerenja inicira prisutnost anomalije u društvu. Osim upita o stupnju (ne)povjerenja u institucije, analizirali smo osobno povjerenje, religioznost, političnost i sociodemografske karakteristike ispitanika koje su poslužile kao mjerni instrumenti pri određivanju korelacije između povezanih varijabli u šest navedenih hipoteza. Zaključujemo kako stupanj (ne)povjerenja varira od

	<p>institucije do institucije, dok ispitanici pokazuju sklonost prema neutralnom iskazivanju povjerenja (3=ništa imam ništa nemam povjerenje), što ukazuje na prisutnost anomalije u društvu. U istraživanju smo potvrdili tri od ukupno šest postavljenih hipoteza te pokazali utjecaj razlika u religioznosti, političnosti i osobnim karakteristikama ispitanika na iskazivanje (ne)povjerenja specifičnim institucijama. Kod razlika u sociodemografskim karakteristikama nije bilo zabilježene korelacije.</p> <p>KLJUČNE RIJEČI: anomalija, institucionalno (ne)povjerenje, religioznost, političnost, sociodemografske i osobne karakteristike, korelacija.</p>
<p>MARIJA DOMITROVIĆ</p> <p>doc. dr. sc. Marinko Lazzarich</p> <p><i>Jezično izražavanje i sporazumijevanje na materinskom jeziku učenika razredne nastave</i></p>	<p>Tema ovog diplomskog rada je jezično izražavanje u nastavi Hrvatskoga jezika. U uvodnom je dijelu prikazan cilj rada koji ističe ulogu jezičnoga izražavanja u ostvarivanju svrhe nastave Hrvatskoga jezika. Središnji dio rada obuhvaća područje jezičnog izražavanja te jezične djelatnosti - slušanje, govorenje, čitanje i pisanje. U radu će biti prikazana organizacija nastavne jedinice jezičnog izražavanja koja se temelji na načelima općeobrazovnosti i stručne usmjerenosti, praktičnosti, jezičnoga standarda, stilске i tekstovne raznovrsnosti, sadržajne kompetencije, životnosti, zavičajnosti, međuzavisnosti govorenih i pisanih vježbi, prosudbe, demokratičnosti, motivacije te oblicima izražavanja. Ukratko će biti prikazan osvrt na domene prijedloga Nacionalnoga kurikulumata nastavnoga predmeta Hrvatski jezik. Istaknut će se važnost poticanja i razvijanja učenikovih jezičnih sposobnosti i vještina različitim igrama, pisanim i usmenim vježbama te pohađanjem različitih izvannastavnih i izvanškolskih aktivnosti. Naglasit će se važnost ispravljanja i vrednovanja učenikovih govorenih i pisanih pogrešaka, koje će mu pomoći pri razvoju jezičnih vještina, ali i u daljnjem sporazumijevanju na materinskom jeziku.</p> <p>KLJUČNE RIJEČI: jezično izražavanje, jezične djelatnosti, nastava, vrednovanje, materinski jezik</p>
<p>MARTINA ROŠOVIĆ</p> <p>doc. dr. sc. Marinko Lazzarich</p> <p><i>Čakavski zavičajni idiom u nastavi Hrvatskoga</i></p>	<p>Čakavski zavičajni idiom je idiom kojim se služi velik broj djece prije polaska u osnovnu školu. On predstavlja prvi jezik kojim se dijete služi i kao takav je od velike važnosti te ne smije biti zanemaren. Neki učitelji i učiteljice strogo zabranjuju upotrebu čakavskog zavičajnog idioma u školi te to smatraju neprikladnim, dok se nekolicina tome suprotstavlja i smatra kako u tome ne postoji ništa loše. Ipak, vrlo je važno njegovati vlastiti zavičajni idiom koji predstavlja bogatstvo jezične</p>

Organizacijski odbor: izv. prof. dr. sc. Lidija Vujičić, doc. dr. sc. Petra Pejić Papak, izv. prof. dr. sc. Sanja Tatalović Vorkapić, doc. dr. sc. Jasminka Mezak, izv. prof. dr. sc. Željko Boneta, izv. prof. dr. sc. Darko Lončarić, doc. dr. sc. Renata Čepić, doc. dr. sc. Marinko Lazzarich, doc. dr. sc. Maja Opašić, prof. Miljenko Stanić, v. pred., Danijela Blanuša Trošelj, asistent, Akvilina Čamber Tambolaš, asistent, Jasna Arrigoni, asistent

jezika u primarnom obrazovanju	<p>baštine, koja se treba njegovati i sačuvati za buduće generacije. Književna djela pisana čakavskim narječjem mogu pozitivno utjecati na književni odgoj i obrazovanje djece rane školske dobi te predstavljati poveznicu između škole i doma. Uloga učitelja je da osvijesti učenicima važnost dijalekata, a ne da zabranjuje njihovo korištenje. Načelo zavičajnosti omogućuje učiteljima da nastavu učenicima učine zanimljivom i bliskom, što pridonosi kvalitetnom radu i boljem uspjehu učenika u školi.</p> <p>KLJUČNE RIJEČI: čakavski zavičajni idiom, dijalekt, načelo zavičajnosti, razredna nastava, Hrvatski jezik</p>
---------------------------------------	--

PETAK: 14. 10. 2016.

- sekcija A -

<p>MIRNA JAKOVLJEVIĆ</p> <p>prof. dr. sc. Jasna Krstović</p> <p><i>Ubojite i skrbne navike u komunikaciji odgajatelja s roditeljima</i></p>	<p>U suvremenom shvaćanju ustanova za rani i predškolski odgoj i obrazovanje roditelji imaju ravnopravan položaj i ulogu u odnosu na odgajatelje. Opredijeljenost za kvalitetno partnerstvo obitelji i odgojno obrazovne ustanove trebala bi biti tendencija svih profesionalaca u odgojno obrazovnoj ustanovi. U centru ovog nastojanja uvijek mora biti dijete i njegova dobrobit, ali i dobrobit roditelja i odgajatelja. Kako bi stvorio uvjete za djelotvorno partnerstvo s roditeljima, odgajatelj prvenstveno mora ovladati nizom interpersonalnih vještina od kojih se naglasak u ovom radu stavlja na komunikaciju, odnosno odgajateljevo korištenje ubojitih i skrbnih navika u komunikaciji s roditeljima. Potrebu za mijenjanjem paradigme o motivaciji i komunikaciji u međuljudskim odnosima Glasser ističe kroz prizmu teorije izbora i pretpostavke da su sva ponašanja produkt unutarnje motivacije svakog čovjeka, a ne odraz na vanjske podražaje. Vođen tom pretpostavkom, na odgajatelju je mijenjati svoje komunikacijske navike i u odnosima s roditeljima reducirati korištenje ubojitih navika kako bi spriječio narušavanje odnosa s roditeljima i zamijenio ih skrbnim navikama u komunikaciji koje stvaraju uvjete za razvijanje kvalitetnih odnosa odgajatelja i roditelja. Kako bi se utvrdila učestalost odgajateljevih komunikacijskih navika te njihova povezanost s roditeljskom percepcijom određenih segmenata partnerskih odnosa s roditeljima, provedeno je istraživanje na uzorku 91 roditelja čija djeca pohađaju vrtiće u dvama vrtićima u gradu Rijeci. Rezultati ukazuju kako roditelji smatraju da odgajatelji u komunikaciji s njima poglavito koriste skrbne navike čije korištenje dovode u pozitivne odnose s kvalitetom partnerskih odnosa, dok korištenje ubojitih navika odgajatelja procjenjuju kao manje učestale u komunikaciji s roditeljima i dovode ih u negativan odnos s kvalitetom partnerskih odnosa.</p>
---	--

Organizacijski odbor: izv. prof. dr. sc. Lidija Vujičić, doc. dr. sc. Petra Pejić Papak, izv. prof. dr. sc. Sanja Tatalović Vorkapić, doc. dr. sc. Jasminka Mezak, izv. prof. dr. sc. Željko Boneta, izv. prof. dr. sc. Darko Lončarić, doc. dr. sc. Renata Čepić, doc. dr. sc. Marinko Lazzarich, doc. dr. sc. Maja Opašić, prof. Miljenko Stanić, v. pred., Danijela Blanuša Trošelj, asistent, Akvilina Čamber Tambolaš, asistent, Jasna Arrigoni, asistent

KLJUČNE RIJEČI: partnerstvo, roditelji, odgajatelji, ubojite i skrbne navike, kvaliteta

PETRA DRAGIČEVIĆ JELENČIĆ

izv. prof. dr. sc. Željko Boneta

Stavovi roditelja o ulozi prirodnih znanosti u obrazovanju njihove djece

Procesi modernizacije utječu na sva područja života, pa tako i na uvjerenja, stavove i vjerovanja unutar društva. Kao jedna od najutjecajnijih suvremenih teorija modernizacije ističe se ona Ronalda Ingleharta, koji je ujedno i voditelj najopsežnijega istraživanja uvjerenja, vrijednosti i stavova u svijetu – *World Value Survey*. Važnost prirodnoznanstvene pismenosti sve se češće ističe kao neophodni uvjet razvoja svakoga društva, a ona je uvrštena i u PISA istraživanje procjene znanja i vještina mladih. Stavovi roditelja predškolske djece o prirodnoznanstvenoj pismenosti predstavljaju važan putokaz o prirodnoznanstvenoj pismenosti u budućnosti jer većina se stavova i uvjerenja prenosi primarnom socijalizacijom i oblikuje u najranijim godinama. Također, stavovi roditelja pokazatelj su proširenosti materijalističkih, odnosno postmaterijalističkih vrijednosti u društvu. Istraživanje, čiji se rezultati predstavljaju u ovome radu, provedeno je 2013. i 2014. godine na uzorku od 296 roditelja predškolske djece u Istarskoj županiji. Rezultati su pokazali kako roditelji nešto više iskazuju postmaterijalističke vrijednosti, ali uz značajno prisustvo i materijalističkih vrijednosti. Ključnim čimbenikom pokazale su se roditeljske formativne godine, pa tako mlađi roditelji više iskazuju postmaterijalističke vrijednosti od starijih roditelja. Također, pokazalo se kako uspjeh iz pojedinih predmeta tijekom školovanja utječe na stavove o prirodnoznanstvenom području.

KLJUČNE RIJEČI: prirodnoznanstvena pismenost, stavovi roditelja vrtičke djece, materijalističke vrijednosti, postmaterijalističke vrijednosti

PETRA PROVIĆ

doc. dr. sc. Renata Čepić

Kako odgajatelji procjenjuju doprinos stručnog usavršavanja u stjecanju pojedinih kompetencija?

Cilj ovog rada bio je utvrditi doprinos u stjecanju pojedinih kompetencija različitim oblicima obrazovanja s obzirom na neke socio-demografske karakteristike ispitanika. Cjeloživotno učenje i kontinuirani profesionalni razvoj glavni su čimbenici koji potiču osobni rast i razvoj. Kontinuirano stručno usavršavanje ima tendenciju osigurati odgajateljima stjecanje potrebnih kompetencija kojima će moći odgovoriti zahtjevima suvremenih odgojno-obrazovnih ustanova. Teorijskim pregledom dan je uvid u recentne spoznaje o obrazovanju odgajatelja i razmotrene su kompetencije odgajatelja koje podižu razinu profesionalnosti i njihova struktura. Istraživanje je provedeno anketnim ispitivanjem na uzorku od 87 odgajateljica Dječjeg vrtića Rijeka različite razine formalnog obrazovanja, radnog statusa i staža u struci. Rezultati ukazuju na to da su ispitanici uglavnom zadovoljni stručnim usavršavanjima, ali u usporedbi s drugim vrstama

Organizacijski odbor: izv. prof. dr. sc. Lidija Vujičić, doc. dr. sc. Petra Pejić Papak, izv. prof. dr. sc. Sanja Tatalović Vorkapić, doc. dr. sc. Jasminka Mezak, izv. prof. dr. sc. Željko Boneta, izv. prof. dr. sc. Darko Lončarić, doc. dr. sc. Renata Čepić, doc. dr. sc. Marinko Lazzarich, doc. dr. sc. Maja Opašić, prof. Miljenko Stanić, v. pred., Danijela Blanuša Trošelj, asistent, Akvilina Čamber Tambolaš, asistent, Jasna Arrigoni, asistent

	<p>obrazovanja veći doprinos pridaju samostalnom učenju. Uzimajući u obzir dobivene rezultate može se reći da odgajatelji procjenjuju kako im je samostalno učenje najviše doprinijelo u ovladavanju navedenim kompetencijama, zatim stručno usavršavanje, a najmanje inicijalno obrazovanje. Odgajatelji su u prosjeku vrlo zadovoljni podrškom, izborom te ispunjavanjem osobnih i profesionalnih potreba dok organiziranjem stručnog usavršavanja izvan radnog vremena nisu zadovoljni u jednakoj mjeri.</p> <p>KLJUČNE RIJEČI: cjeloživotno učenje, stručno usavršavanje, kompetencije, obrazovanje, samostalno učenje, odgajatelji</p>
<p>LILJANA MAMIĆ</p> <p>prof. dr. sc. Jasna Krstović</p> <p><i>Razvojni učinci profesionalizacije ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja u svjetlu decentralizacije obrazovne politike</i></p>	<p>Obrazovna politika je proces donošenja strateških odluka u odgoju i obrazovanju, a usvaja ju zakonodavno tijelo države. Način upravljanja obrazovnom djelatnošću razlikuje se prema stupnju koncentracije ovlaštenja na donošenje taktičkih i operativnih odluka kojima se nastoje ostvariti ciljevi obrazovne djelatnosti. Prema tom kriteriju obrazovni se sustavi mogu, ako kontinuiranu varijablu centraliziranosti dihotomiziramo, podijeliti na centralizirane i decentralizirane. (Pastuović 1996). Republika Hrvatska razvija koncept decentralizirane obrazovne politike koji se temelji na raspodjeli utjecaja na tri razinama: razinu središnje vlasti, lokalnu (<i>mezzo</i>) razinu i razinu odgojno-obrazovne ustanove (mikro razina). Rani i predškolski odgoj i obrazovanje dio je sustava odgoja i obrazovanja, a pravo i obvezu osnivanja dječjih vrtića, prema Zakonu o predškolskom odgoju i obrazovanju (NN 94/13), imaju jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave. U radu se polazi od pretpostavke da decentralizirano upravljanje omogućuje i potiče veći utjecaj subjekata na lokalnoj razini. Stoga ćemo pokušati dati neke odgovore na pitanje kako se decentraliziranost upravljanja ranim i predškolskim odgojem i obrazovanjem odražava na kvalitetu cijelog podsustava mjerenu prema indikatorima profesionalizacije polja rada.</p> <p>KLJUČNE RIJEČI: obrazovna politika, rani i predškolski odgoj i obrazovanje, decentralizacija, odgojno-obrazovni sustav</p>
<p>VALENTINA JERKOVIĆ</p> <p>doc. dr. sc. Renata Čepić</p> <p><i>Vođenje i promicanje suradničke kulture u ustanovama ranoga i predškolskog odgoja i</i></p>	<p>Cilj je ovog rada bio pridonijeti boljem razumijevanju profesionalne uloge ravnatelja u vođenju ustanove i promicanju suradničke kulture u ustanovi ranoga i predškolskog odgoja i obrazovanja. Primjenom kvalitativnog i kvantitativnog istraživačkog pristupa, temeljno je bilo (1) istražiti stavove i mišljenja ravnatelja o misiji, viziji i vrednotama ustanove u</p>

Organizacijski odbor: izv. prof. dr. sc. Lidija Vujičić, doc. dr. sc. Petra Pejić Papak, izv. prof. dr. sc. Sanja Tatalović Vorkapić, doc. dr. sc. Jasminka Mezak, izv. prof. dr. sc. Željko Boneta, izv. prof. dr. sc. Darko Lončarić, doc. dr. sc. Renata Čepić, doc. dr. sc. Marinko Lazzarich, doc. dr. sc. Maja Opašić, prof. Miljenko Stanić, v. pred., Danijela Blanuša Trošelj, asistent, Akvilina Čamber Tambolaš, asistent, Jasna Arrigoni, asistent

<p>obrazovanja</p>	<p>procesu ostvarivanja i kreiranja suradničke kulture ustanove koju vode (kvalitativni pristup) te (2) utvrditi njihovu percepciju i procjenu kvalitete procesa učenja na individualnoj, timskoj i organizacijskoj razini u ustanovama ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja (kvantitativni pristup). Kako bi se odgovorilo na zadane probleme, primijenio se polustrukturirani intervju koji sadrži 2 tematska područja te skraćena (26 čestica) A forma upitnika o dimenzijama organizacije koja uči i organizacijskih ishoda (DLOQ-Watkins i Marisick, 2003). Istraživanjem je obuhvaćen uzorak od 13 ravnatelja privatnih i javnih dječjih vrtića s područja Primorsko-Goranske Županije. Temeljem teorijskih spoznaja i dobivenih empirijskih rezultata istraživanja predložit će se smjernice koje je potrebno poduzeti da bi vrtići napredovali prema organizacijama koje uče unutar kojih se njeguje suradnička klima.</p> <p>KLJUČNE RIJEČI: vodstvo, misija, vizija, vrednote, suradnička kultura, kvaliteta, individualna, timska i organizacijska razina, predškolska odgojno-obrazovna ustanova</p>
---------------------------	--

PETAK: 14. 10. 2016.

- sekcija B-

<p>JASNA CRNČIĆ</p> <p>izv. prof. dr. sc. Sanja Tatalović Vorkapić</p> <p><i>Pozitivna psihologija na poslu – Kako odgojitelji percipiraju svoje zadovoljstvo radom u dječjem vrtiću?</i></p>	<p>Zadovoljstvo djelatnika svojim radom u određenoj radnoj organizaciji nužan je preduvjet radnih postignuća i kvalitete radnih ishoda. Stoga je ovaj rad usmjeren na ispitivanje zadovoljstva odgojitelja u vrtiću u kojem rade. Pritom se istražilo postoji li povezanost pozitivne psihologije – optimizma s učinkovitosti rada u vrtiću i zadovoljstvom rukovodstva vrtića. Prikupljeni podaci trebali bi rezultirati konkretnim implikacijama za unaprjeđenje rada odgojitelja s aspekta primjene pozitivne psihologije na radnom mjestu. U istraživanju je sudjelovalo 179 odgojitelja Dječjeg vrtića „Rijeka“, prosječne dobi M=43,40 godina (SD=10,91) u rasponu od 25 do 64 godina te prosječne duljine staža M=20,30 (SD=12,12) u rasponu od 1 do 46 godina. Rezultati u ovom istraživanju pokazali su da su odgojitelji umjereno zadovoljni poslom. Dob i radni staž značajno su negativno povezani sa zadovoljstvom na poslu. To znači da zadovoljstvo poslom značajno opada s porastom dobi i radnoga staža. Ovo je potvrda da je zadovoljstvo poslom značajno povezano s pozitivnim emocijama - zadovoljstvo životom, optimizmom i zanesenosti, te da na njega utječu pojedine sociodemografske karakteristike ispitanika - dob i radni staž. Time ovaj rad ukazuje na značaj istraživanja na području predškolskog odgoja i obrazovanja i doprinosi unaprjeđivanja profesije odgojno-obrazovnih djelatnika. Proširujući svoja saznanja kako se odgojitelji u dječjim vrtićima osjećaju na poslu, istražujući i uvažavajući empirijske dokaze, kao bazu za kvalitetno djelovanje, možemo</p>
---	--

Organizacijski odbor: izv. prof. dr. sc. Lidija Vujičić, doc. dr. sc. Petra Pejić Papak, izv. prof. dr. sc. Sanja Tatalović Vorkapić, doc. dr. sc. Jasminka Mezak, izv. prof. dr. sc. Željko Boneta, izv. prof. dr. sc. Darko Lončarić, doc. dr. sc. Renata Čepić, doc. dr. sc. Marinko Lazzarich, doc. dr. sc. Maja Opašić, prof. Miljenko Stanić, v. pred., Danijela Blanuša Trošelj, asistent, Akvilina Čamber Tambolaš, asistent, Jasna Arrigoni, asistent

	<p>utjecati na promjene i unapređenje radnih postignuća i kvalitete radnih ishoda odgojitelja u području ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja.</p> <p>Ključne riječi: odgojitelji, pozitivne emocije, zadovoljstvo poslom, optimizam</p>
<p>DRAŽENKA LONČARIĆ</p> <p>izv. prof. dr. sc. Lidija Vujičić</p> <p><i>Podržavanje dječje radoznalosti u jaslicama i uloga odgajatelja</i></p>	<p>Radoznalost je u djece prirodna jer su svi ljudi prema svojoj prirodi radoznala bića. Ona nam omogućuje učenje te na taj način potiče našu intrinzičnu motivaciju. Kada je učenje potaknuto radoznalošću, djeca aktiviraju sve svoje intelektualne potencijale puno više nego u aktivnostima koje ih ne zanimaju. Radost koju djeca pokazuju prilikom otkrivanja nečeg novog postaje podržavajući faktor radoznalosti. Ulaskom djeteta u instituciju mijenja se njegov način življenja te ključna odrasla osoba u njegovu životu postaje odgajatelj. Odgajatelj potiče dječju radoznalost osiguravajući primjerene uvjete te pritom poštujući njihove individualne razlike. To je istovremeno izazov i obveza. Uloga odgajatelja je podržavanje dječjih interesa, ali i njihovo prihvaćanje jer time podržavamo radoznalost djeteta za istraživanjem i davanjem značenja okruženju u kojem živi. Ovaj rad temelji se na provođenju akcijskog istraživanja koje se odvijalo u područnom objektu DV „Radost“ u Selcu sa sjedištem u Crikvenici. Sudionici su bila djeca jasličke dobi i njihovi odgajatelji. Istraživanje se temeljilo na dokumentiranju dječjih aktivnosti s ciljem prepoznavanja i osiguravanja uvjeta za podržavanje dječje radoznalosti, što se pokušalo postići intervencijama odgajatelja na temelju refleksija.</p> <p>Ključne riječi: akcijsko istraživanje, djeca, podržavanje radoznalosti, strategije, uloga odgajatelja</p>
<p>KRISTINA GRUBIŠIĆ</p> <p>izv. prof. dr. sc. Lidija Vujičić</p> <p><i>Istraživačke aktivnosti u mješovitim dobnim skupinama</i></p>	<p>U središtu ovoga rada je izravno istraživanje osobne prakse s ciljem razumijevanja načina istraživanja djece rane i predškolske dobi u dobno mješovitim skupinama, ali i svoga načina primjenjivanja samorefleksije i refleksije u vlastitome radu. Djeca rane i predškolske dobi trebaju raznovrsne prilike i mogućnosti kako bi se bavila otkrivanjem, eksperimentiranjem te istraživanjem uzročno-posljedičnih veza i odnosa na sebi svojstven način u kvalitetnom poticajnom okruženju. Pritom je od presudne važnosti sama uloga odgajatelja i njegova spremnost na razvijanje vlastite prakse dokumentiranjem i istraživanjem na refleksivan način kako bi se doprinijelo unapređenju prakse rada s djecom rane i predškolske dobi. Akcijsko istraživanje kao metodologijska strategija kojom se koriste suvremeni praktičari</p>

Organizacijski odbor: izv. prof. dr. sc. Lidija Vujičić, doc. dr. sc. Petra Pejić Papak, izv. prof. dr. sc. Sanja Tatalović Vorkapić, doc. dr. sc. Jasminka Mezak, izv. prof. dr. sc. Željko Boneta, izv. prof. dr. sc. Darko Lončarić, doc. dr. sc. Renata Čepić, doc. dr. sc. Marinko Lazzarich, doc. dr. sc. Maja Opašić, prof. Miljenko Stanić, v. pred., Danijela Blanuša Trošelj, asistent, Akvilina Čamber Tambolaš, asistent, Jasna Arrigoni, asistent

pokazala se kao bitan segment unaprjeđenja prakse, s naglaskom na procese razvoja odgajatelja refleksivnog praktičara.

Ključne riječi: istraživačke aktivnosti, mješovite skupine, rana i predškolska dob, refleksija, samorefleksija

ANA CRNIĆ

izv. prof. dr. sc. Željko Boneta

Vršnjački odnosi u dječjem vrtiću

U radu se problematiziraju vršnjački odnosi kao važan segment socijalizacije u djetinjstvu. Vršnjačke grupe jedne su od najvažnijih konteksta za socijalizaciju djece te se smatraju konstruktima koji se prenose s jedne generacije djece na sljedeću generaciju (Corsaro i Eder, 1990). Iako su dosadašnja istraživanja o vršnjačkim kulturama u odgojno-obrazovnim sustavima veoma važna, i dalje se vrlo malo uistinu poznaje dječji svijet. U svrhu malog broja dosadašnjih istraživanja na temu vršnjačkih kultura te veliku važnost istraživanja ovog oblika socijalizacije djetinjstva i time boljeg razumijevanja dječjeg svijeta, provedeno je kvalitativno istraživanje upravo na tu temu. Cilj ovog istraživanja bila je analiza vršnjačkih interakcija u institucijskom kontekstu. Vršnjački odnosi unutar istraživanja analizirali su se iz sociološke perspektive. Unutar ovog istraživanja cilj je bio sagledati dublju perspektivu vršnjačkih interakcija te formiranja vršnjačkih kultura unutar institucije dječjeg vrtića. U istraživanju je korišteno etnografsko istraživanje s djecom, s ciljem istraživanja dječje perspektive vršnjačkih odnosa. Tehnika prikupljanja podataka bilo je sudjelujuće promatranje unutar odgojno-obrazovne skupine. U istraživanju je sudjelovalo 22 djece u dobi od tri do šest godina. Rezultati istraživanja pokazali su kako na formiranje vršnjačkih grupa, a time i vršnjačkih kultura, utječe velik broj čimbenika, kao što su interakcija djece unutar grupe, međusobno grupiranje, zajednička igra, rodne uloge, dob djece, načini uključivanja u igru, dijeljenje igračaka, vođenje i preuzimanje inicijative, odbacivanje, međusobna podrška, stupanje u sukob i rješavanje sukoba, prijateljstvo te rutine.

KLJUČNE RIJEČI: djeca predškolske dobi, vršnjačke kulture, interpretativna teorija, sudjelujuće promatranje, kvalitativno istraživanje

PETAK: 14. 10. 2016.

- sekcija C-

JASMINA PETKOVIĆ

izv. prof. dr. sc. Darko Lončarić

Obogaćeno okruženje ima veliki učinak na neurokognitivni razvoj. Rad je prikaz rezultata istraživanja o stavovima

Organizacijski odbor: izv. prof. dr. sc. Lidija Vujičić, doc. dr. sc. Petra Pejić Papak, izv. prof. dr. sc. Sanja Tatalović Vorkapić, doc. dr. sc. Jasminka Mezak, izv. prof. dr. sc. Željko Boneta, izv. prof. dr. sc. Darko Lončarić, doc. dr. sc. Renata Čepić, doc. dr. sc. Marinko Lazzarich, doc. dr. sc. Maja Opašić, prof. Miljenko Stanić, v. pred., Danijela Blanuša Trošelj, asistent, Akvilina Čamber Tambolaš, asistent, Jasna Arrigoni, asistent

<p><i>Uloga obogaćenog okruženja na neurokognitivni razvoj djeteta u predškolskoj ustanovi</i></p>	<p>(tradicionalnim i suvremenim) odgajatelja i procjeni odgajatelja vezanih uz obogaćeno okruženje u pet područja: prehrana, jezik, motoričko područje, kognitivno i umjetničko područje. Istraživanje je provedeno u Međimurskoj županiji u šest dječjih vrtića: Dječji vrtić „Vrapčić“ u Šenkovcu, Dječji vrtić „Cvrčak“ i Dječji vrtić „Cipelica“ u Čakovcu, Dječji vrtić „Zvončić“ u Nedelišću, Dječji vrtić „Žibeki“ u Brezju i Dječji vrtić „Fijolica“ u Prelogu. Cilj ovog istraživanja bio je istražiti odnos stavova odgajatelja s učestalošću obogaćivanja okoline kroz određena područja obogaćivanja, te važnosti obogaćenog okruženja na neurokognitivni razvoj djeteta i to samoprocjenom odgajatelja. Rezultati su pokazali da je veća zastupljenost odgajatelja sa suvremenim stavovima koji su pozitivno povezani sa svim područjima obogaćivanja, što je rezultat boljega poznavanja terminologije neurokognitivnoga razvoja i neuroznanosti.</p> <p>KLJUČNE RIJEČI: obogaćeno okruženje, odgajatelj, neurokognitivni razvoj, predškolska ustanova, stavovi</p>
<p>LUCIJA MARIJAN</p> <p>doc. dr. sc. Renata Čepić</p> <p><i>Stanje i perspektive unaprjeđivanja kontinuiranog profesionalnog obrazovanja odgajatelja</i></p>	<p>Osnovni cilj ovoga rada bio je utvrditi sadašnje stanje, probleme i perspektive u organizaciji kontinuiranog profesionalnog obrazovanja odgajatelja te njihovu percepciju postojećih obrazovnih uvjeta i mogućnosti. U istraživanju je sudjelovao 61 odgajatelj Dječjeg vrtića „Rijeka“. Korištena je modificirana verzija upitnika konstruiranoga za ispitivanje obrazovnih potreba, uvjeta i mogućnosti andragoških djelatnika (Čepić, 2008) te <i>Skale percepcije uvjeta i mogućnosti za uključivanje u programe stručnih usavršavanja</i>. Rezultati su pokazali da je većina odgajatelja posljednjih godinu dana stjecala znanja i vještine uključivanjem u neki organizirani oblik i samostalno se usavršavala te da imaju pozitivan stav prema programima stručnog usavršavanja. Najveći broj odgajatelja želi stjecati znanja i vještine sudjelovanjem u seminarima i radionicama kao preferiranim oblicima obrazovanja u okviru svoje organizacije ili u specifičnim strukovnim udrugama, a koji bi se realizirali u trajanju od nekoliko dana do nekoliko mjeseci. Praksu i iskustvo, samoobrazovanje te seminare i radionice smatraju oblicima obrazovanja i usavršavanja koji su najviše pridonijeli razvoju njihovih profesionalnih kompetencija u različitim područjima. Nedostatak financijskih sredstava ističu ključnom zaprekom, a najvećim poticajem smatraju odgovarajuće vrednovanje njihovih kvalifikacija u ustanovi gdje rade i poticajne materijalne mogućnosti i uvjete rada. Dob i radni staž odgajatelja nisu povezani s percepcijom uvjeta i mogućnosti za uključivanje u programe stručnog usavršavanja.</p> <p>KLJUČNE RIJEČI: kontinuirano profesionalno obrazovanje, profesionalni razvoj, obrazovne potrebe, uvjeti i mogućnosti, odgajatelj.</p>

Organizacijski odbor: izv. prof. dr. sc. Lidija Vujičić, doc. dr. sc. Petra Pejić Papak, izv. prof. dr. sc. Sanja Tatalović Vorkapić, doc. dr. sc. Jasminka Mezak, izv. prof. dr. sc. Željko Boneta, izv. prof. dr. sc. Darko Lončarić, doc. dr. sc. Renata Čepić, doc. dr. sc. Marinko Lazzarich, doc. dr. sc. Maja Opašić, prof. Miljenko Stanić, v. pred., Danijela Blanuša Trošelj, asistent, Akvilina Čamber Tambolaš, asistent, Jasna Arrigoni, asistent

<p>TIHANA BRAJDIĆ</p> <p>doc. dr. sc. Renata Čepić</p> <p><i>Kreiranje inovativne odgojno-obrazovne prakse: implikacije za profesionalni razvoj odgajatelja</i></p>	<p>Osnovni cilj ovoga rada bio je ispitati postojeće i potrebne kompetencije odgajatelja pri poticanju kreativnosti djece kao načina inovativnog doprinosa odgojno-obrazovnoj praksi, povezanost samoprocijenjenih postojećih kompetencija odgajatelja s uzrastom djece s kojom rade te stavove odgajatelja prema kreativnosti općenito i kreativnosti djece. Teorijskim pregledom dan je uvid u recentne spoznaje o ključnim čimbenicima kreiranja inovativne odgojno-obrazovne prakse i poticanja kreativnog mišljenja djece u ustanovama ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja. Istraživanje je provedeno anketnim ispitivanjem na uzorku od 63 ispitanika Dječjeg vrtića „Rijeka“ različite razine formalnog obrazovanja, radnog statusa i staža u struci. Rezultati upućuju na postojanje razlika između samopercipiranih postojećih i potrebnih znanja i vještina te da odgajateljice kreativnost uglavnom vežu uz umjetnička područja, osobito likovnost i glazbu. Uzimajući u obzir dobivene teorijske i empirijske rezultate, profesionalni razvoj je više nego bitan za razvoj dječje kreativnosti.</p> <p>KLJUČNE RIJEČI: kreativnost, odgojno-obrazovna praksa, kompetencije, odgajatelj, profesionalni razvoj</p>
<p>ŽELJKA ŠIMUNIĆ</p> <p>doc. dr. sc. Renata Čepić</p> <p><i>Kontinuirani profesionalni razvoj odgajatelja u funkciji njihove autonomije</i></p>	<p>Cilj ovog rada bio je ispitati kako odgajatelji shvaćaju autonomiju, do koje mjere se osjećaju autonomnima u svojim odlukama, glavne zapreke i poticaje profesionalnom razvoju te njihovu procjenu doprinosa profesionalnog razvoja njihovoj autonomiji i odgovornosti. U istraživanju su sudjelovala 103 odgajatelja s otoka Krka, iz Novoga Vinodolskog, Crikvenice, Triblja i Bribira. U istraživanju je korištena anketa u kojoj su pitanja profesionalne autonomije i odgovornosti konstruirana na temelju istraživačke studije (Marentič Požarnik et. al., 2005). Primijenjena je prevedena i u manjoj mjeri modificirana skala spremnosti za profesionalni razvoj odgajatelja (Skala SPR-N, Beara, M., 2006, 2009) konstruirana za mjerenje spremnosti nastavnika za stručno usavršavanje i horizontalno učenje iste autorice. Rezultati su pokazali kako se većina odgajatelja smatra u većoj mjeri autonomnima u svojem profesionalnom radu, a autonomnost razumijevaju kao odgovornost, stručnost, samostalnost i slobodu te mogućnost izbora u radu. Odgajatelji su kao najveći poticaj za vlastiti profesionalni razvoj navodili želju za osobnim razvojem i napretkom, a kao najveću zapreku poteškoće pri usklađivanju osobnoga i profesionalnog života. Najveći broj odgajatelja smatra kako im je dosadašnje obrazovanje i stručno usavršavanje u većoj mjeri doprinijelo profesionalnoj autonomiji i odgovornosti u radu. Rezultati su, također, pokazali kako bez obzira na dob ili godine radnoga staža odgajatelji stručna usavršavanja smatraju vrlo važnima u svojoj profesiji, te iskazuju spremnost za sudjelovanjem u kontinuiranom profesionalnom razvoju.</p>

Organizacijski odbor: izv. prof. dr. sc. Lidija Vujičić, doc. dr. sc. Petra Pejić Papak, izv. prof. dr. sc. Sanja Tatalović Vorkapić, doc. dr. sc. Jasminka Mezak, izv. prof. dr. sc. Željko Boneta, izv. prof. dr. sc. Darko Lončarić, doc. dr. sc. Renata Čepić, doc. dr. sc. Marinko Lazzarich, doc. dr. sc. Maja Opašić, prof. Miljenko Stanić, v. pred., Danijela Blanuša Trošelj, asistent, Akvilina Čamber Tambolaš, asistent, Jasna Arrigoni, asistent

KLJUČNE RIJEČI: predškolski odgajatelji, profesionalni razvoj, stručno usavršavanje, autonomija, kompetencije odgajatelja

JOSIPA MRNJAUS

doc. dr. sc. Renata Čepić

Izazovi i posebnosti vođenja u odgojno-obrazovnim ustanovama

Cilj ovog rada bio je utvrditi ključne čimbenike za razvoj kvalitetnije i učinkovitije rukovodeće uloge vodstva i procesa odlučivanja u vrtićima te pridonijeti boljem razumijevanju relevantnih dimenzija profesionalne uloge vodstva u procesu ostvarivanja veće učinkovitosti razvoja vrtića. Primjenom kvantitativnog istraživačkog pristupa temeljno je bilo (1) utvrditi percepciju realizacije rukovodeće uloge ravnatelja vrtića te (2) postoji li povezanost fleksibilnosti i autoritativnosti sa određenim socio-demografskim obilježjima ispitanika. U istraživanju je sudjelovalo 66 ravnatelja gradskih/općinskih vrtića Republike Hrvatske. Primijenjen je modificirani upitnik (Blažević, I., 2014.) na uzorku ravnatelja i učitelja osnovnih škola Splitsko-dalmatinske županije. Utvrđeno je da je realizacija rukovodeće uloge ravnatelja na zadovoljavajućoj razini te da postoji povezanost fleksibilnosti sa stupnjem obrazovanja dok za ostala socio-demografska obilježja nije utvrđena povezanost s fleksibilnosti i autoritativnosti. Na osnovu teorijskih postavki i dobivenih rezultata istraživanja predložene su smjernice koje je potrebno poduzeti u svrhu unaprjeđivanja odnosno razvoja kvalitetnije i učinkovitije rukovodeće uloge ravnatelja vrtića.

KLJUČNE RIJEČI: ravnatelj, vođenje, rukovođenje, odlučivanje, ustanova ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja, kvaliteta

Organizacijski odbor: izv. prof. dr. sc. Lidija Vujičić, doc. dr. sc. Petra Pejić Papak, izv. prof. dr. sc. Sanja Tatalović Vorkapić, doc. dr. sc. Jasminka Mezak, izv. prof. dr. sc. Željko Boneta, izv. prof. dr. sc. Darko Lončarić, doc. dr. sc. Renata Čepić, doc. dr. sc. Marinko Lazzarich, doc. dr. sc. Maja Opašić, prof. Miljenko Stanić, v. pred., Danijela Blanuša Trošelj, asistent, Akvilina Čamber Tambolaš, asistent, Jasna Arrigoni, asistent